

[Jensen-Broby.]

paragraf, en § 5, hvor man kan se, hvad Skatter der tages ind til Staten, uden at man ogsaa overfører dertil disse 88,7 Mill. Kr., som efter min Overbevisning er Statsskat. At man saa igen deler dem ud til Kommuner, ja, det gjorde jeg opmærksom paa i min første Tale, derom er der ingen Uoverensstemmelse, men det er Statsskatter, som opkræves af Staten, disse 88,7 Mill. Kr., og de skal paa Skatteparagraffen; saa kan man føre dem over igen, akkurat som man fører Motorpengene over til Kommunerne. Men lægger man disse 88,7 Mill. Kr. til, saa kommer Ministeren til en Forhøjelse af 235,7 Mill. Kr., nøjagtigt samme Tal, som jeg var kommet til ved at regne det ud paa en anden Maade. Med Hensyn til at disse 88,7 Mill. Kr. ikke skulde være Statsskatter, vil jeg gerne henvise til de 35 Mill. Kr., som man tager ind i Ejendomsskatter. Paa hvilken Maade tager man dem ind? Ja, man lader Amterne opkræve dem akkurat som den anden Statsgrundskyld. Man har jo forandret Loven om Opkrævning af Statsgrundskyld saaledes, at man har forandret fra 1,5 pro mille paa Grundskylden til 6 pro mille, fra 1,1 pro mille paa Bygningerne til 4,5 pro mille; man er endda gaaet saa vidt, at man har reddet sig en ekstra Tiendedel mere, end man forlangte ifølge Udligningsloven. Det er ren og skær Statsskat, som her opkræves; det kommer den højtærede Finansminister ikke uden om, og derfor er der ingen Uoverensstemmelse. Den højtærede Finansminister har anerkendt, at de godt 200 Mill. Kr., som Skatterne er forhøjet med, er rigtige.

Til Slut vil jeg sige, at den højtærede Finansminister jo slet ikke kom ind paa dette, at man havde faaet Kassebeholdningen i det Aar, vi er inde i for Øjeblikket, forringet med 89,9 Mill. Kr., og at man havde strøget Kassebeholdningen paa det nye Forslag, saaledes at man for Aaret, der kommer, har ført den over paa Bankgælden, som er steget med 28,2 Mill. Kr.

Nørgaard: Jeg vil gerne først takke den højtærede Minister for offentlige Arbejder for hans Udtalelse om, at Spørgsmaalet om Bygningen af en Sallingsundbro ligger i Ministeriet og er til Undersøgelse for Tiden, og at Ministeren er saaledes indstillet over for dette Spørgsmaal, at hvis Grundlaget er til Stede og Interessen stadig er den samme, vil Ministeren se at faa Spørgsmaalet fremmet til den hurtigst mulige Løsning.

Jeg vil ogsaa gerne takke den højtærede

Undervisningsminister for hans Udtalelse om det Gymnasieudvalg, der er nedsat til at fremkomme med en Indstilling om Gymnasiespørgsmaalet i Nordjylland, og om Henvendelsen fra Thisted Amts Befolkning om eventuelt at faa placeret et Statsgymnasium der, i Thisted muligvis.

Derimod kan jeg ikke takke den højtærede Finansminister for hans Udtalelse om de smaa Haandværkerlaan, som blev givet efter Loven af 1933. Jeg mener absolut, at de Forudsætninger er bristet, hvorpaa disse Laan blev bevilget. Det var lige efter, at Kriselaanet til Landbruget var bevilget; det var i Forbindelse dermed, at Laanet til Haandværkere og vanskeligt stillede smaa erhvervsdrivende blev givet. Nu har man for længst eftergivet Laanet til Landbruget uden at undersøge hvert enkelt Forhold, og nu sagde Ministeren, at han vilde være velvilligt indstillet over for eventuelle vanskeligt stillede Haandværkere, som nu har begyndt at afdrage dette Laan, men man maatte behandle hvert enkelt Tilfælde. Det vil altsaa sige, at man vil gaa frem efter den Praksis, at den dygtige Haandværker, den sparsommelige, skal afdrage dette Laan, men den, som maaske har været mindre dygtig og i sin Økonomi har været mindre paapasselig, skal være fritaget for at afdrage Laanet. Jeg vil henstille til den højtærede Finansminister, at han fremsætter et Forslag om Eftergivelse af disse smaa Haandværkerlaan. Det vil være fuldkommen i Overensstemmelse med den Praksis, som blev gennemført over for Laan til vanskeligt stillede Landbrugere.

Dernæst et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der har anholdt en Udtalelse af mig; jeg havde sammenlignet de forskellige Kriselove og draget den Slutning, at de fleste af dem var givet paa tværs af Kristendommens og Livets evige Love, og det var det, der var Grunden til og havde Skylden for, at saa meget i vort Samfund var kommet ind i uligevægtige økonomiske Forhold. Den ærede Ordfører havde en Mistanke om, at Lovene om Svinereguleringen og Kødafgiften ogsaa kom ind under disse Begreber. Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem, men man kan ikke, som man her i Eftermiddag har diskuteret i lange Baner, stille det ene Erhverv, Landbruget, op mod det andet Erhverv, Industrien, og spørge, om det ene Erhverv vil give Afkald paa sin Beskyttelse over for det andet. Man maa tage Samfundet som en Helhed. Det er en samlet økonomisk Helhed, og man kan ikke tage et enkelt Erhverv ud og